

MONTCAU

Bages-Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac
Circular 360° al voltant del Montcau pels colls d'Estenalles i del Llor

Distància	9,5 km
Desnivell acumulat	681 m
Nivell de dificultat	Alta
Data	22 de novembre de 2013
Cartografia	Ed. Alpina. Sant Llorenç del Munt i l'Obac (1:25000) ICC (1:5000/10000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=5687178

El Montcau, termenal entre el Bages i el Vallès Occidental, és un cim molt fàcil. Però la ruta que us proposem no ho és tant: Diverses grimpades, trams exposats, altres poc definits, poca senyalització i la confluència de nombrosos camins, exigeixen prudència, bon sentit de l'orientació i mapa. Renuncieu-hi en cas de pluja o mullena.

Hem seguit, amb l'afegitó dels Emprius, la ruta nº 13 ressenyada a la guia "El Bages a peu, 16 rutes per valls i muntanyes" (Farell Editors, col·lecció Llibre de Muntanya, ISBN 978-84-95695-84-0) de la que en son autors Marc Vilarmau i Jordi Planell. En Jordi, company de caminades, és bon coneixedor de la contrada. Li ve del seu pare qui, als vuitanta i escaig, encara es penja la motxilla a l'esquena.

Com a la resta del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac transita per terreny conglomerat on predomina l'alzinar.

Un cim amb magnífica perspectiva, necròpolis, cingleres, roques de formes capricioses i coves, fan d'aquesta una ruta variada i entretinguda que, si cal, podeu escurçar al vostre gust.

Accés

Al Coll d'Estenalles s'hi accedeix per la BV-1221. Des del Bages (nord) per Navarcles i Talamanca. Des del Vallès Occidental (sud) per Matadepera.

A cent metres del coll hi ha una àmplia zona d'aparcament i a l'antiga caseta de peons de camins, un centre d'informació del parc.

Coll d'Estenalles (868 m)

Del costat del Centre d'Informació marxem vers el NE per la pista pavimentada que mena al Coll d'Eres. L'abandonem al cap de munt de la pujada pel camí al Montcau, molt definit i ben arranjat (graons,...), que surt a mà esquerra (estaca senyalitzadora).

Continuem pujant suaument vers el NE per un ampli llom. La mola del Montcau és ben evident en aquesta direcció. A l'esquerra també podem albirar la dels Cortins, que visitarem de tornada. Separant un cim de l'altre, la fondalada de la Canal del Séc.

Quan abastem la falda del Montcau rebutgem a mà esquerra un corriol que marxa per la seva base ponentina en direcció a la canal. (1)

Augmenta el pendent mentre ens enfilem per l'ampli llom SE, fins al cim.

Montcau (1056 m)

Termenal entre el Bages i el Vallès Occidental. Magnífica panoràmica, especialment vers el nord. Al sud la Mola, més alta, l'hi retalla. Hi ha una taula d'orientació.

Per camí ben apariat baixem vers el SE.

Coll d'Eres (940 m)

Cruïlla de camins a l'ombra d'un alzinar. Estaques indicadores. Aquí hi conflueixen també la pista que be del Coll d'Estenalles, el camí del Collet del Llor (que després prendrem), el que va cap a la Mola i el del Coll d'Estenalles circumdant pel nord el Montcau.

Un monòlit commemora de la visita de Joan Maragall.
Marxem pel camí de la Mola i, al cap d'un 70 metres, prenem a l'esquerra un corriol no indicat que s'enfila fins a una clariana on podem albirar el vessant llevantí del Montcau.

Necròpolis del coll d'Eres (952 m)

Des de la clariana, a mà dreta, endinsant-nos a l'alzinar, podem observar algunes tombes en cista, en divers estat de conservació. Hem llegit que n'hi ha una dotzena, però son difícils de localitzar entremig del bosc. Datades entre els segles V al VIII.

Retornem al coll i baixem vers el NE pel camí del Collet del Llor. És un tram del GR 5 (Sitges-Canet de Mar) que seguirem fins aquest coll. Estaca de senyalització en direcció a la Font del Llor i el Marquet de les Roques.

Fort pendent a l'obaga pel marge dret del torrent de la Canal del Llor.

Bifurcació (892 m)

A l'esquerra (estaca indicadora "Cova de Simanya"). Creuem el torrent i marxem vers el N per camí ben fresat sobre una àmplia lleixa.

En una nova bifurcació a l'esquerra hi ha les dues primeres coves: la del Triangle i la de Simanya Petita (2). Retornem al camí i lleixa enllà podem albirar la boca de la cova de Simanya gran.

Cova de Simanya Gran (865m)

Hi accedim amb una fàcil grimpada.

Més enllà, quasi imperceptible al cap de munt d'una canalona hi ha la cova de Simanya Nova, o de la Canal. Cal grimpar de nou, ara més fort. La vegetació ens hi ajudarà.

Encara més enllà, en un replec d'un esperó i mig tapada per les alzines hi ha la cova de l'Àngel (o del Bellver) on cal tornar a grimpar per enfilars'hi.

Retornem al camí principal de la Canal del Llor i continuem baixant fins passar un gran bloc a l'esquerra del camí.

Bifurcació (845 m)

Estaca indicadora. El ramal de la dreta es bifurca cap al sector de les Fogueroses, abans de baixar a la Font del Llor. Prenem el de l'esquerra vers el N. En aquesta direcció podem veure les Agulles de Finestrelles i, a la dreta, la Roca Mur (coneguda com la Màquina de Tren). Al fons de la vall la casa del Marquet de les Roques.

Un cop depassades les Monges de Muntada, a l'esquerra sobre el camí, ens desviem a la dreta cap a una balconada on podem albirar tota la capçalera del Torrent del Llor per on hem baixat, la lleixa de les Coves de Simanya i les Monges de Muntada.

Bifurcació (801 m)

A l'esquerra del camí. Aquest punt ens ofereix diverses alternatives per escurçar l'itinerari.

Si no volem pujar a la carena dels Emprius (Finestrelles, Cau dels Emboscats i Queixal Corcat) prenem el camí a l'esquerra per anar en direcció a la Font de la Guineu.

Si volem retornar al Coll d'Eres per un camí diferent del que n'hem vingut, prenem el ramal de l'esquerra i després un altre a la mateixa mà (fites) que s'enfila cap al camí que circumval·la el Montcau. Un cop en aquest camí, podem optar per anar a la dreta i continuar l'itinerari cap a les Roques de la Coca i els Cortins, sense passar per la Font de la Guineu. O anar a l'esquerra i pujar al Coll d'Eres resseguint la falda llevantina del Montcau.

Collet del Llor (778 m)

Estaca indicadora. Uns metres abans d'aquest senyal surt un camí a l'esquerra que prendrem tornant dels Emprius per anar cap a la Font de la Guineu. Seguim recte vers el NE i deixem al GR que baixa a la dreta en direcció al Marquet de les Roques. Ens enfilem entre codines fins a un collet on les Agulles de Finestrelles ens queden a mà dreta.

Agulles de Finestrelles (860 m)

Pugem fins a la base per un corriol poc definit. Hem llegit que es poden circumval·lar malgrat algun pas molt fàcil però aeri. Ens podem enfilem a la que queda més al nord, lleugerament separada de la resta, amb una curta grimpada (III°?).

De nou al collet grimpem per darrera cap a les agulles de l'altra banda i abastem la carena marxant vers el N per un ampli llom amb timba a banda i banda.

Cau dels Emboscats (870 m)

Passats un dos-cents metres a la dreta del camí surt un ramal ben fressat en direcció al caire llevantí de l'estimball.

És una mena d'avenc que cau sobre una planta inclinada (dos esglaons metàl·lics). Després hi ha un ressalt (rústica però sòlida escala de fusta) que dóna a la galeria principal paral·lela al cingle on s'hi obre un gran finestral que forma una mena de sala lateral abocada al cingle.

La cavitat acaba en un colze i una saleta de reduïdes dimensions, on es poden observar petites formacions.

Queixal Corcat (850 m)

Uns 70 metres carena enllà s'observa a mà dreta una protuberància rocallosa lleugerament separada de la cinglera. Un corriol a la dreta del camí mena fins al collet entre el cingle i les roques on, abans d'arribar-hi cal superar un curt pas per una lleixa aèria amb quelcom d'exposició.

La roca està literalment corcada per diverses fissures. Per una d'elles (esglaó metàl·lic) podem accedir al sostre.

Retornem al Collet del Llor i prenem el camí a la dreta. Als peus del Cavall Bernat de la Vall deixem el que s'ajunta per l'esquerra (és el que ve de la bifurcació que hem trobat a l'anada, just abans del collet).

Marxem vers el NW en lleugera baixada. Som a l'antic camí entre Sant Llorenç Savall i Mura. Uns metres abans de creuar el torrent de la Guineu, on gira al nord, l'abandonem per un corriol a mà esquerra.

Font de la Guineu (753 m)

És un bassiol a la llera del torrent on hi brolla l'aigua irregularment.

Per un corriol molt costerut i poc definit ens enfilem pel marge hidrològic dret del torrent vers el S, seguint fites sovintejades que acaben sobtadament més amunt sota un gran esperó rocallós on hi ha les dues entrades a la cova de Sant Esteve).

(3)

Per una canaleta a la dreta ens enfilem sobre l'esperó on localitzem de nou fites que ens menen al camí que circumval·la el Montcau (Coll d'Estenalles a Coll d'Eres).

Camí del Coll d'Estenalles a Coll d'Eres (873 m)

En la direcció de la marxa, a la dreta (W, vers el Coll d'Estenalles) aquest camí no sembla tenir continuïtat: queda desdibuixat sobre una codina. Cal enfilem-nos a sobra aquesta codina en un pas delicat per aeri i a l'altre cap ja trobem camí ben definit per on revoltem la capçalera del Torrent de la Guineu.

Collet de les Roques de la Coca (880 m)

Deixem a mà esquerra el camí que s'enfila al Montcau (fites i algunes grimpades fàcils) i ens desviem del camí a mà dreta, pel llom del collet, fins a les properes Roques de la Coca.

Roques de la Coca (890 m)

Curiós crestall curt i estret. Tant que l'erosió hi ha perforat "finestres". Ubicat sobre una mola separada de la falda del Montcau.

Per camí ben definit anem marxem vers el SW en direcció a la capçalera del Torrent de la Coca.

Torrent de la Coca (875 m)

Entre les moles dels Cortins (W), del Montcau i les Roques de la Coca (E). Bifurcació. De recte, pel ramal de l'esquerra vers el S, passariem pel collet entre el Montcau i els Cortins i, després d'un flanqueig amb algun tram aeri per sobre la Canal del Séc, aniríem a sortir al camí del Coll d'Estenalles al Montcau (1).

Prenem el ramal de la dreta, ben definit, travessem la llera i anem a passar per una gran balma a la base llevantina dels Cortins. Rebutgem un corriol a la dreta que, seguint el torrent, baixa a la carretera.

Camí dels Cortins (880 m)

Bifurcació. Per la dreta continua el camí al Coll d'Estenalles que prendrem després de pujar als Cortins. Ens enfilem per l'esquerra i tot seguit ens cal grimpar per un tram equipat amb esglaons i sirga. És dret, però l'equipament i la vegetació ens el fan fàcil.

Uns metres més amunt, a l'esquerra, una corda per la que als darrers metres cal pujar-hi a força de braços, ajuda a superar un tram de roca quasi vertical (4). Podem evitar aquest pas seguint pel camí que va revoltant, en sentit antihorari, la base ponentina dels Cortins. Caminem per una còmoda lleixa de trams embalmats, fins a l'extrem sud on ens enfilem al llom per les codines, ajudats per algun esglaó tallat a la roca.

Els Cortins (935 m)

Taula d'orientació. El cim, coronat per una capelleta, queda a uns 150 m. després de superar un desnivell de 20 m.

Retornem al tram equipat i baixem fins a la bifurcació. Continuem camí paral·lel, però a més baixa cota, del que hem fet per pujar als Cortins. Ben fressat. Quan es desdibuixa en travessar codines, les fites ens guien.

Amb el torrent d'Estenalles a la dreta (W) anem marxant vers el SSW. A l'altra banda de la clotada destaca, imponent, la Roca Falconera.

Travessem la llera de la Canal del Séc i en poca estona abastem la carretera a l'alçada del darrer revolt pronunciat abans del coll d'Estenalles.

- (1) És el mateix camí.
- (2) Hem vist el corriol però, per manca d'atenció a la ressenya, ens hem perdut la visita a aquestes dues primeres coves.
- (3) Hi ha una bifurcació a l'esquerra que s'allunya del torrent, passa per sota d'una balma i esquiva l'esperó rocallós per aquesta banda (en el sentit de la marxa). Després torna a la dreta i, per uns graons de pedra, surt del torrent i va a parar al mateix punt. Seguint les fites no ho hem advertit. Però, un cop fora del torrent, observem fites tant en la direcció d'on hem pujat com cap a aquest altre camí. És un tram emboscat i perdedor amb camins poc definits. Tant per un camí com per l'altre cal transitar sempre pel marge hidrològic dret del torrent.
- (4) Amb la roca molla hem preferit evitar aquest pas i continuar pel camí dons, una relliscada en aquest punt pot tenir conseqüències.